

Ik was

tussen A, dam en R, dam 19/07-81

De diplomatenkoffer

Ik was met collega's en de voorman, in diens auto, s, ochtends vroeg naar Amsterdam gereden, om daar te gaan werken. Na werktijd moest de voorman doorstaan, zo noemt men dat, maar ik had geen zin, 8 uur vindt ik genoeg, dus moest ik met de trein naar Rotterdam terug. Ik reis nooit met de trein, maar nu geing het niet anders t, was niet erg druk en ik had gelijk een zitplaats, langzaam vulde de coupee zich met reizigers, ook arbeiders nat als ik. Omdat ik nooit met de trein reis, vond ik dat allemaal wel interressant en bekeek de mensen anders misschien dan iemand die gewend is ~~xxx~~ te reizen en tussen allerlei mensen komt te zitten. In Haarlem werd uitgestapt en weer ingestapt, tegenover mij ging een meneer zitten met een diplomatenkoffer die hij behoedzaam naast zich neer zette op de bank, zijn overjas legde hij er overheen zodat de koffer niet meer te zien was. Ik keek die meneer aan en probeerde mij voor te stellen wat hij wel zou zijn, kantoor dacht ik, vanwege de koffer met sloten, vast en zeker verantwoordelijk werk, in die koffer zouden misschien wel geheime stukken zitten die hij thuis verder moest uitwerken, of die misschien niet in het kantoor mochten blijven of veel geld dat hij weg moest brengen om iets contant te betalen, anders zet je zo, n koffer niet naast je neer en doet er je jas overheen, zodat er niets te zien is. Ik keek om mij heen of er soms verdachte personen waren, die het op die meneer gemunt zouden hebben ik zag niets bijzonders, wel een juffrouw, die zat aan de andere kant in een boek te lezen en toen ik naar haar keek, zat zij die meneer met zijn indrukwekkende koffer aan te kijken. Toen zij merkte dat ik naar haar keek, kreeg zij een kleur en verdiepte zich in haar boek dat gebeurde zo een paar keer, toen stond zij op en ging buiten staan, in haar plaats kwam een man binnen en op de plaats van het meisje ging zitten, hij keek mij even aan en glimlachte. De koude rillingen liepen mij over de rug en onrustig schoof ik op mijn plaats heen en weer en keek stiekum waar de noodrem zat, want nu was ik ervan overtuigd dat er wat gaande was, nochalant pakte ik mijn tas, daar zat nog een boterham in en een appel, ik nam de boterham uit het plastic zakje en probeerde te eten ik kreeg het haast niet weg het werd steeds meer in mijn mond met moeite slikte ik de laatste hap door. Toen nam die meneer zijn jas van de koffer, legde de koffer op zijn schoot en het was net of hem iets tegen hield ik zag dat hij zijn schouders ophaalde alsof hij zeggen wou, wat kan mij het ook schelen en maakte toen de koffer open, met het zweet in mijn handen keek ik naar de man die de plaats van het meisje ingenomen had, hij keek naar mij met ogen die mij niet zagen, hij keek dwars door mij heen, of keek hij soms ook naar de koffer, het meisje keek door het glas van de deur naar binnen en die meneer had nog steeds niets in de gaten, weer keek ik naar de noodrem en vandaar naar de koffer die geopend op zijn schoot stond, de meneer zei tegen mij dat was ik haast vergeten en ik had ook trek net als u en haalde een plastic zakje met een boterham uit de diplomatenkoffer en de ochtendkrant, meer zat er niet in. Ja, Ja, als je met een stropdas om naar je werk ~~xxx~~ gaat, moet je ook gepoetste schoenen of een diplomatenkoffer hebben. De luidspreker vertelde mij dat wij in Rotterdam Centraalstation waren aangekomen.

H. Verburg
 Parnassialaan 103
 3222VT Hellevoetsluis
 01883/18774